

EUROPOS TARYBOS PRIVILEGIJU IR IMUNITETU PAGRINDINIO SUSITARIMO PROTOKOLAS

Vyriausybės - Europos Tarybos privilegijų ir imunitetu pagrindinio susitarimo, pasirašyto Paryžiuje 1949 m. rugsejo 2 dieną (toliau vadinama - "Susitarimas"), signatares, noredamos išplesti Susitarimo nuostatas,

s u s i t a r e:

1 straipsnis

Bet kuri dabartine ar busima Europos Tarybos nare, nesanti Susitarimo signatara, gali prisijungti prie jo ir prie šio Protokolo deponuodamos prisijungimo prie ju abiejų dokumentus Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui, kuris apie tai praneš valstybėms - Tarybos narems.

2 straipsnis

a) Susitarimo IV dalies nuostatos taikomos atstovams, dalyvaujantiems Ministrų pavduotojų susirinkimuose.

b) Susitarimo IV dalies nuostatos taikomos atstovams (išskyrus atstovus Konsultacineje Asambeleje), kurie dalyvauja susirinkimuose, sušauktuose Europos Tarybos bei vykstanciuose, kai nei Ministrų Komitetas, nei Ministrų pavduotojai neposedžiauja, išskyrus tai, kad atstovai, dalyvaujantys tokiuose susirinkimuose, nera atleisti nuo arešto ir teismo persekiojimo, kai yra sulaikyti darant nusikaltima, bandant jį padaryti arba ka tik jį padarius.

3 straipsnis

Susitarimo 15 straipsnio nuostatos taikomos atstovams ir ju pavduotojams Asambeleje visada, kai jie dalyvauja ar vyksta I Konsultacines Asamlejos Komitete ir Pakomitecių susitikimu vietas ir grlžta atgal, nežiurint to, ar tokiu metu vyksta pacios Asamlejos sesija, ar ne.

4 straipsnis

Valstybių, Europos Tarybos narių, nuolatiniai atstovai, vykdydami savo funkcijas ir vykdam I susitikimu vietas bei grlždami atgal, naudojami tokiomis privilegijomis, imunitetais ir lengvatomis, kurios paprastai yra suteikiamos atitinkamo rango diplomatiniam atstovams.

5 straipsnis

Privilegijos, imunitetai ir lengvatos valstybių-narių atstovams suteikiami ne dėl ju asmenines naudos, o siekiant užtikrinti nepriklausoma ju funkcijų, susijusių su Europos Taryba, vykdyma. Todel valstybė-nare turi ne tik teise, bet ir pareiga panaikinti savo atstovo imuniteta bet kuriuo atveju, kai toks imunitetas, jos nuomone, gali kliudyti teisingumo vykdymui ir kai imuniteto panaikinimas nepakenks tikslui, dėl kurio jis buvo suteiktas.

6 straipsnis

4 straipsnio nuostatos yra netaikomos valdžios atstovams tos valstybes, kurios pilieciui yra šis asmuo, arba tos valstybes-nares, kurios atstovu yra ar buvo šis asmuo.

7 straipsnis

a) Šis Protokolas yra atviras pasirašyti valstybems-nares, pasirašiusioms Susitarima. Protokolas yra ratifikuojamas tuo paciu metu ar po to, kai ratifikuojamas Susitarimas. Ratifikaciniai raštai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui.

b) Šis Protokolas Isigalioja ta diena, kai jį ratifikuoja visos valstybes-signatares, kurios tuo metu yra ratifikavusios Susitarima, su salyga, kad Susitarima ir Protokola ratifikavo ne mažiau kaip 7 valstybes-signatares.

c) Bet kuriai vėliau ratifikavusiai valstybei-signatarei šis Protokolas Isigalioja nuo ratifikaciniu raštu deponavimo datos.

d) Valstybes-nares, kurios prisijunge prie Susitarimo ir Protokolo pagal 1 straipsnį, Susitarimas ir Protokolas Isigalioja:

1) data, numatyta aukščiau minetame b) paragrafe, kai prisijungimo dokumentai buvo deponuoti prieš ta data; arba

2) prisijungimo dokumentu deponavimo data, kai toks dokumentas buvo deponuotas vėliau nei yra numatyta aukščiau minetame b) paragrafe.

Tai patvirtindami žemiau pasirašiusieji, budami tam tinkamai Igaloti, pasiraše ši Protokola.

Sudaryta 1952 m. lapkricio 6 diena Strasbure angli ir prancuzu kalbomis. Abu tekstai turi vienoda galia ir sudaro viena egzemplioriu, kuris bus deponuojamas Europos Tarybos archyve. Europos Tarybos Generalinis sekretorius pasius patvirtintus nuorašus kiekvienai pasirašiusiai ar prisijungusiai vyriausybei.